

ת"פ 6199/12/15 - מדינת ישראל נגד א.א.ז.

בית משפט השלום באילת

19 יולי 2017

ת"פ 6199-12-15 מדינת ישראל נ' א.א.ז.

בפני כב' השופט יוסי טופף
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם לוי, עו"ד שחר עידן
שלוחת תביעות אילת

נגד
הנאשם:

א.א.ז.
ע"י ב"כ עו"ד יעל דארבי
סנגוריה ציבורית

גזר דין

האישום וההרשעה

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעיצומה של שמיעת פרשת התביעה, בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. לפי כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והגב' ס.כ. (להלן: "**המתלוננת**") בני זוג פרודים ולהם ילדה משותפת. ביום 25.5.2015, בשעה 22:30 בקירוב, נפגשה המתלוננת עם הנאשם על מנת לשוחח עמו ולנסות ליישב את ההדורים ביניהם לאחר שיחסייהם עלו על שרטון. במעמד זה, התגלע בין השניים ויכוח, עת ישבו ברכבה של המתלוננת, במהלכו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שסטר לה בפניה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד שחר עידן, עתר לקביעת מתחם ענישה, שבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל. נוכח פרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה עתר ב"כ המאשימה להסתפק ב-6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים. התובע עמד על חומרת עבירות האלימות במשפחה, המחייבות ענישה הרתעתית ומוחשית. צוין כי לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות רלוונטיות, בגין חלקן ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל. הוצג גיליון הרשעות ופסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם עו"ד יעל דארבי, עתרה למתחם ענישה, שבין מאסר מותנה למאסר קצר בפועל. ב"כ הנאשם ביקשה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס והתחייבות כספית. נטען כי הרשעה רלוונטית קודמת של הנאשם הנה בגין עבירה שביצע לפני כעשור והעבירות בגין ריצה מאסר אינן רלוונטיות למקרה דנא. נמסר כי מאז ביצוע העבירה נשוא הליך זה, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הנאשם עובד, משלם מזונות באמצעות ההוצאה לפועל ועומד בהתחייבויותיו. בנסיבות אלו, כך נטען, עונש של מאסר בפועל, אף כזה שירוצה בעבודות שירות, עשוי לפגוע בכלכלת משפחתו של הנאשם. הוגשה פסיקה רלוונטית.

5. הנאשם הודה בטעותו וציין כי המקרה ארע "בן רגע". לדבריו, הוא פועל לשיקום אורחות חייו, עובד ומפרנס את בתו באמצעות תשלום מזונות בסך של 2,200 ₪ מידי חודש. הנאשם מסר כי עונש מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, יהיה עונש כבד עבורו ועלול לדרדר את מצבו.

דין והכרעה

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. תחילה, אקבע מתחם ענישה הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבותיו, בצורך בהרתעתו ואחרים כמותו, ובכלל זה אבחן האם ראוי כי ענישת הנאשם תחרוג ממתחם הענישה (ע"פ 2918/13 **דבס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.2013)).

מתחם העונש ההולם

7. מתחם הענישה ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. לצורך כך יובאו בחשבון הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת אשמו של הנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 **סעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.8.2013)).

8. **הערכים החברתיים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:** בביצוע עבירה של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בן זוג, פגע הנאשם בהגנה על התא המשפחתי מפני אלימות, בשלמות גופה של המתלוננת, בזכותה לאוטונומיה על גופה, ובשלווה נפשה וביטחונה האישי בפרט בד' אמות התא המשפחתי. תופעת האלימות במשפחה ראויה לכל גינוי והוקעה (כך למשל ראו: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2007); ת"פ (מח' חי') 5002/06 **מדינת ישראל נ' חיים אביטן** (27.3.2006); ע"פ 2037/92 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (22.6.1992); ע"פ 11917/04 **נורדיצקי נ' מדינת ישראל** (19.5.2005); רע"פ 6577/09 **צמח**

נ' מדינת ישראל (20.8.2009).

מידת הפגיעה בערכים אלה במקרה דנא, מבלי להקל ראש בחומרת המעשה הינה ברף התיכון ואף מטה ממנו. האירוע ארע במהלך ויכוח שהתלהט בין הנאשם למתלוננת, בעת ששהו יחדיו ברכב והתווכחו. מעדותה של המתלוננת, ומהמעשה כשלעצמו, התרשמתי כי הן הנאשם והן המתלוננת הופתעו מהמעשה. הנאשם הביע מיד חרטה ואילו המתלוננת חשה השפלה ועלבון. מדובר באירוע חד פעמי, ללא שימוש בחפץ קהה כלשהו.

יצוין כי הנאשם הודה והורשע בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג חלף עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שחומרתה רבה יותר, וכי מכתב האישום נמחקו העובדות והוראות החוק הקושרות אותו לגרימת החבלה בפניה של המתלוננת. כמו כן, ומבלי להפחית מחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, יצוין כי לאחר התקיפה, המשיכה המתלוננת לשבת עם הנאשם ברכב זמן ממושך לאחר ביצוע העבירה.

על הלך רוחה של המתלוננת לאחר ביצוע העבירה ניתן ללמוד מדבריה:

"הוא נתן לי אגרוף שפגע לי בפנים (העדה מדגימה עם היד). הנאשם התחיל לבכות ולחבק אותי ואמר לי שהוא אוהב אותי. אני הייתי בהלם והתחלתי לבכות ואמרתי לו שאני לא מאמינה שהוא הגיע למצב שהוא מרים יד ושהוא חצה את כל הקווים האדומים... אמרתי לו שאני רוצה לנסוע ובכיתי. באיזשהו שלב הוא אמר לי 'טוב תסעי'. התנעתי את הרכב והתחלתי לנסוע לכיוון העיר בחזרה. כשהגענו לכיכר של מרידיאן ובאתי לפנות שמאלה לכיוון הבית הוא אמר לי להמשיך לנסוע ישר ולהיכנס לחנייה של מלון קלאב הוטל וגם שם ישבנו ברכב עוד כשעתיים... היינו בחניה של הקלאב הוטל ואמרתי לו שאני רוצה לנסוע הביתה. נמשך שם מסע שכנועים של עוד כשעה בערך... הנאשם לא רצה לרדת מהרכב ואני נסעתי לכיוון הבית וכשהגעתי לחנייה הוא ביקש ממני: 'בבקשה בואי נעשה אהבה אני אוהב אותך'.... בכיתי הרבה וביקשתי לעלות הביתה. עליתי הביתה והוא הלך ברגל". (עמ' 6-7 לפרוטוקול מיום 9.1.2017).

9. **בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה**, בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, מעלה כי מדובר בעבירה שהתרחשה על רקע ויכוח שהתלהט בין הנאשם למתלוננת, בעת שנישואיהם עלו על שרטון. מעדותה של המתלוננת עולה כי הנאשם סטר לה לאחר שקינטרה והקניטה אותו בכך שאישרה כי הייתה עם אחר ואף השיבה בחיוב לשאלתו: "מה הוא נותן לך שאני לא נותן לך? הוא יותר טוב ממני במיטה?". דומה כי הנאשם פעל באופן אימפולסיבי וללא תכנון מוקדם. עסקינן באירוע נקודתי שכלל סטירה אחת בפניה של המתלוננת. התרשמתי מעדות המתלוננת, שמלבדה, גם הנאשם הופתע ממעשהו והביע חרטה על אתר. אף על פי כן, מידת אשמו של הנאשם רבה ולו חלק מרכזי ועיקרי במהלך הדברים. הנאשם הבין את אשר עשה, את הפסול שבמעשיו ואת משמעותם. לא נשמעו סיבות לזכות את הנאשם והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

10. **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירה בה הורשע הנאשם, שמה דגש על הצורך במאבק בנגע האלימות בחיק המשפחה ובצורך להשית ענישה מרתיעה. בתי המשפט קבעו עונשים במנעד רחב בהתאם לנסיבות המקרה. כך למשל:

א. ברע"פ 303/16 **מלויין טלקר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.1.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה על הרצפה ולאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. על הנאשם, שלא הביע נכונות להשתלב במסגרת טיפולית, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

ב. בע"פ (מח' ת"א) 40565-04-13 **סמיר אבלאסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.9.2013), נדחה ערעור של נאשם על העונש שגזר עליו בית משפט השלום בתל אביב, לאחר ניהול הוכחות, בשל ביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, תקיפה סתם ותקיפת בת זוג, בכך שבעת שגרושתו שהתה ברכבו של אחר, תקף אותו במכת אגרוף לפניו, וכאשר גרושתו ניסתה להפריד ביניהם, הנאשם דחף אותה והיכה באגרופו את כתפה הימנית. בערכאה הדיונית **נקבע מתחם ענישה הולם שבין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך 8 חודשים**. על הנאשם, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודת שירות**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ג. בת"פ (ראשל"צ) 37287-01-16 **מדינת ישראל נ' סרגיי נאומצ'וק** (ניתן ביום 26.5.2016), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, בכך שבמהלך ויכוח, ניסה הנאשם לאחוז בפניה של בת זוגו והשליך לעברה כיסא אשר פגע ברגלה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר על תנאי** והתחייבות כספית.

ד. בת"פ (ק"ג) 17560-12-15 **מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב שויחט** (ניתן ביום 19.5.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שבמהלך ויכוח הנאשם סטר בחוזקה על פניה של בת זוגו, ובהמשך תקף את אב הבית שהעיר לו על התנהגותו. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו במסגרת הסדר, **5 חודשי מאסר על תנאי**, קנס והתחייבות כספית.

ה. בת"פ (נת') 26033-12-15 **מדינת ישראל נ' אהרון זייטלר** (ניתן ביום 10.5.2016), הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג ותקיפה סתם, בכך שמשך את בת זוגו והביא לנפילתה מהכיסא עליו ישבה ולאחר מכן דחף את אמה והפילה לרצפה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו במסגרת הסדר, **4 חודשי מאסר על תנאי** והתחייבות כספית.

ו. בת"פ (ב"ש) 44664-06-14 **מדינת ישראל נ' שלום אלחרר** (ניתן ביום 10.3.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה סתם כלפי בת זוג והיזק לרכוש במזיד, בכך

שתפס את בת זוגו בכתפה וזרק לעברה טיטול. בהמשך, כשהגיע לבית הוריה, ירק על אחיה, קרע את רשת החלון ושבר תריס וחלון. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, ובהתאם להסדר בין הצדדים, הוטלו **חודשיים מאסר על תנאי**, קנס, פיצוי והתחייבות כספית.

ז. בת"פ (ב"ש) 3141-04-11 **מדינת ישראל נ' וסאם מוחמד** (ניתן ביום 25.11.2014), הורשע נאשם, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שתקף את בת זוגו, משך בשערותיה, סטר על פניה ואיים להרגה. נקבע **מתחם ענישה הולם הנע בין חודשיים ל-8 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי נכון למועד העבירה, עונש החורג מהמתחם בשל שיקולי שיקום, שכלל **4 חודשי מאסר על תנאי** וצו מבחן למשך 18 חודשים.

ח. בת"פ (ב"ש) 36495-01-13 **מדינת ישראל נ' נצר חסן** (ניתן ביום 15.7.2014), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בכך שתקף את אשתו, סטר על פניה ולאחר מכן הכה אגרופו בפניה. בעקבות כך נגרמה לה חבלה בדמות נפיחות מתחת לעיניה. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו משיקולי שיקום, **מאסרים מותנים**, התחייבות כספית וצו מבחן.

ט. בת"פ (עכו) 40214-12-12 **מדינת ישראל נ' נאסף אבו אל היג'א** (ניתן ביום 26.1.2014), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפה סתם כלפי בת זוג ובעבירה של תקיפה סתם. הנאשם תקף את בת זוגו, בכך שזרק לעברה כוס קולה שהגישה לו ואת האוכל שהיה מונח על השולחן, ולאחר מכן זרק לעברה בקבוק שהכיל קרח אשר פגע בראשה. משניסה בנה להגן עליה, זרק הנאשם את הבקבוק שהכיל קרח גם לעברו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו בהתאם להסדר שהציגו הצדדים, **4 חודשי מאסר על תנאי** והתחייבות כספית.

י. בת"פ (אי') 3648-10-12 **מדינת ישראל נ' ויטלי מלינקוב** (ניתן ביום 30.10.2012), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שבמהלך נסיעה ברכב פרץ בין השניים ויכוח עד אשר הנאשם גירש את בת זוגו מהרכב, אך כשזו החלה לצאת אחז בשערותיה. לאחר מכן, היא ניסתה להימלט מפניו, אך זה הגיע אליה, סטר לה בחוזקה והפילה לרצפה. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו במסגרת הסדר, **3 חודשי מאסר ויום לריצוי בפועל**, מאסרים מותנים והתחייבות כספית.

11. מכל המקובץ, סבורני כי מתחם העונש ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות המפורטות נע **בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה צופה פני עתיד וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחם הענישה

עמוד 5

12. בהינתן מתחם הענישה ההולם, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג ממנו לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40 לחוק העונשין) או לחומרה בשל הצורך להגנה על שלום הציבור (סעיף 40 לחוק העונשין). בנסיבות דנא, לא מצאתי הצדקה לחרוג לכאן או לכאן ממתחם העונש. אי לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדרו של מתחם הענישה (סעיף 40 ו40 לחוק העונשין).

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, יובאו בכלל חשבון נסיבותיו האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מטיעוני הצדדים לעונש, מעברו הפלילי של הנאשם, מדבריו לבית המשפט ומחוות דעת הממונה על עבודות השירות. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בנקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין (ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)).

14. הנאשם יליד 1970, ולחובתו 11 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות מרמה רכוש ואלימות, וכן שני פסקי דין ללא הרשעה בגין עבירות רכוש, מבית המשפט לנוער. בשנת 2009 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, אשר בגינה הוטל עליו מאסר מותנה וקנס. בגין עבירות אחרות ריצה הנאשם גם עונשי מאסר בפועל. יצוין כי הרשעתו האחרונה של הנאשם התרחשה בשנת 2009, ולא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגדו מאז ביצוע העבירה בה הורשע במסגרת ההליך דנא. נמסר כי הנאשם עובד לפרנסתו ומשלם מזונות באופן סדיר באמצעות ההוצאה לפועל.

15. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות ונמצא מתאים לבצע עבודות שירות.

16. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות שבהן הורשע הנאשם, עבירות שבוצעו במסגרת התא המשפחתי וחומרתן. הבאתי בחשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. נפסק לא אחת כי בכל הנודע לעבירות אלימות ואיומים בחיק המשפחה, יש להציב גבולות ברורים ומסר של הוקעה חד וצלול לנאשם ולציבור כולו, כי עבירות מסוג זה יתקלו בענישה מוחשית. כמו כן, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם.

17. **שיקולים לקולא:** הנאשם יליד 1970, ולו ילדה משותפת עם המתלוננת. הנאשם הודה בכתב האישום שתוקן לקולא, לקח אחריות על מעשיו וניכר כי כיום הוא פועל לשיקום אורחות חייו. הרשעתו האחרונה של

הנאשם בפלילים קודם להליך זה הייתה בשנת 2009 ולא נודע על פתיחת תיקים נוספים נגדו מאז ביצוע העבירה בה הורשע במסגרת ההליך דנא, בחלוף למעלה משנתיים מביצועה. נמסר כי הנאשם עובד לפרנסתו, עומד בהתחייבויותיו, משלם מזונות לבתו ועל רקע ביצוע העבירה נמנע מלשוב לביתו.

18. מכל המקובץ, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו, הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, לצד צרכי ומאמצי שיקומו, וקשיי פרנסתו ופרנסת התלויים בו, נחה דעתי כי ראוי להעדיף בעניינו ענישה צופה פני שיקומו ולהשיג את מטרות הענישה באמצעות השתת רכיבי גמול בדרך של פיצוי וקנס, לצד ענישה מרתיעה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית.

העונש המתאים לנאשם

19. באיזון מכלול השיקולים שמניתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

א. מאסר מותנה לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. מאסר מותנה לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מהיום יעבור על כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 7,000 ₪, שישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון ישולם עד ליום 1.9.2017 ויתר התשלומים מידי 01 לכל חודש שלאחר מכן. התשלום יבוצע על דרך הפקדתו במזכירות בית המשפט, וממנה יועבר לידי המתלוננת, עת/1, לפי כתובת עדכנית שתמסור המאשימה בתוך 14 יום. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתוספת פיגורים כחוק.

ד. קנס בסכום של 1,000 ₪ או מאסר ל-7 ימים תחתיו; הקנס ישולם עד ליום 1.1.2018. פיגור בתשלום יחייב את הנאשם בתשלום תוספת פיגורים כחוק.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסכום של 8,500 ₪ להימנע מלעבור במשך שלוש שנים מהיום, על כל עבירת אלימות, למעט תגרה. היה והנאשם לא יחתום על ההתחייבות כאמור בתוך 7 ימים מהיום, ייאסר בגין כך למשך 30 ימים.

20. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבת המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ז, 19 יולי 2017, במעמד הצדדים.